anksčiau prieš 1647-1665 m. laikotarpį. Šiais kokliais puošta krosnis buvo nugriauta greitai po jos pastatymo, nes rasti arba beveik sveiki, arba sulūžę nuo žemių svorio ar jos cheminio poveikio kokliai. Matyt, tai irgi susiję su 1655-1661 m. karu ir vėlesniais atstatymo darbais. Dalis šio sluoksnio keramikos datuojama XVI(?) a. pabaiga-XVII a. viduriu. Čia rasta žaliai glazūruotos keptuvės dalis, raštais marginta lėkštė, rusvai glazūruota puodo šukė su tinklelio ornamentu petelių plokštumoje, žaliai glazūruota gertuvė. Kita dalis keramikos datuojama XVII a. Šis sluoksnis nestoras, radiniai rasti pilkame dirvožemyje. Kadangi kokliai ir dalis keramikos chronologiškai priklauso šiek tiek skirtingiems laikotarpiams, spėjama, kad šis sluoksnis susidarė per ilgesnį laikotarpį, o kokliai į jį pateko vėliausiai.

Šurfe Nr.9 visi sluoksniai buvo nugulę ant nelygaus paviršiaus, gal į Š staigiai nuožulnėjančio šlaito (?). Šurfe Nr.9 įžemis nebuvo pasiektas, iki pat gruntinio vandens buvo kasamas šlynas su smėliu, kuriame rasta plytų duženų. Gali būti, kad dar prieš susidarant karo laikotarpio sluoksniams, šioje vietoje buvo vykdomi žemės paviršiaus formavimo darbai.

Šurfe Nr.9 buvo rasta siena, nepažymėta 1737 m. Fiursterhofo Vilniaus miesto plane. Ją, matyt, galima sieti su XVIII-XX a. nuolatiniais Sapiegų rūmų pertvarkymais. Tačiau galime teigti, kad ši siena buvo išgriauta prieš išgrindžiant buvusios Sapiegų valdos teritoriją lauko akmenų grindiniu, nes grindinys buvo paklotas virš šios sienos

Kasinėjimų metu surinkta daugiau nei 222 radiniai.

1995 m. šalia rūmų buvo iškastas šiluminės trasos griovys, tačiau naujų archeologinių radinių neaptikta. Šiluminės trasos atkarpa iki rūmų nekasta.

Giedrius Aleliūnas

Žvalgomieji archeologiniai tyrimai Jurbarko mieste 1995 metais

1995 m. pagal LKPC programą atlikti žvalgomieji archeologiniai tyrimai Jurbarke. Tyrimų tikslas - nustatyti senamiesčio kultūrinio sluoksnio teritorijos ribas. Buvo žvalgoma įvairiose senamiesčio vietose siekiant nustatyti kultūrinio sluoksnio storį ir intensyvumą. 1995 m. iškasta 70

šurfų. Daugelyje vietų kultūrinis sluoksnis sumaišytas įvairių žemės darbų, statybų, komunikacijų trasų kasimo metu.

Jurbarkas - vienas senesnių miestų Lietuvoje. Rašytiniuose šaltiniuose Georgenburgo pilis Bišpiliukuose minima nuo XIII a. vidurio (1259 m.). XVI a. pradžioje minimas Didžiojo kunigaikščio dvaras Jurbarke. 1540 m. Jurbarkas vadinamas miestu. XVI a. pabaigoje jis gauna Magdeburgo teises.

1995 m. tyrimai parodė, kad intensyviausias kultūrinis sluoksnis yra Kauno, Tilžės ir Pamituvio gatvių rajone. Kauno gatvės P dalyje sluoksnio storis 1,4-1,6 m. Šurfuose randama XVI-XVII a. puodų šukių, augaliniu ornamentu bei žaliai glazūruotų koklių fragmentų. Kauno gatvės Š dalyje kultūrinio sluoksnio storis toks pat, bet radinių, keramikos čia negausu - šurfe pasitaiko vos 2-3 fragmentai.

Tilžės - Pamituvio gatvių rajone kultūrinio sluoksnio storis 70-150 cm. Intensyviausias jis Pamituvio g. Nr.2 sklype. Čia, be XVII a. puodų šukių, rasti keli didesni koklių fragmentai (puošti geometriniu ar augaliniu - rugiagėlės - ornamentu), 1663 m. Lenkijos Jono Kazimiero šilingas.

Pievoje prie Imsrės žiočių sluoksnio storis 40 cm, šurfuose radinių nerasta.

Kasinėjant dvarvietės P dalyje, be XVII a. puodų fragmentų, viename šurfe aptikti keli grublėtosios keramikos fragmentai. Kultūrinio sluoksnio storis čia 70-80 cm.

Į Š nuo Dariaus ir Girėno gatvės, išskyrus V jos dalį ties Imsrės upeliu, sluoksnio storis 40-90 cm. Radinių, ankstesnių negu XVIII-XIX a., čia neaptikta.

Giedrius Aleliūnas

Žvalgomieji archeologiniai tyrimai Seredžiuje (Jurbarko r.) 1994 metais

1994 m. pagal LKPC programą "Senųjų miestų, miestelių ir gyvenviečių, turinčių kultūrinį sluoksnį, teritorijos nustatymas" atlikti žvalgomieji tyrimai Seredžiuje. Seredžiaus miestelyje yra keletas archeologijos paminklų: piliakalnis, piliavietė, vadinama "Palocėliais", 2 kapinynai, senovės